

ŽEROTÍN

41
březen 2017
ročník XVI
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Informace OÚ, plánované akce, společenská kronika - Velikonoční průvodce - Velký pátek - Staré žerotínské zvyky - Nákupní autobus - Jízdní řád - Tříkrálová sbírka - Strom - Turnaj ve stolním tenise - Pozvánka - Svoz odpadů 2017

Topol kanadský v žerotínské brance, foto: J. Němec

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 30. května 2017

Informace obecního úřadu

Upozornění pro občany

Jelikož stále ještě nejsou někteří občané připojeni na kanalizaci (je jich již málo) a nepředložili na obecní úřad doklad o likvidaci odpadních vod v odpovídajícím množství, vyzýváme je, aby tak neprodleně učinili. Pokud doklady nebudou předloženy a množství vyvezených odpadních vod a jejich zneškodnění na čističce odpadních vod nebude odpovídat průměrnému množství vody na osobu v domě žijící, budeme nuceni podat podnět na odbor životního prostředí k vodoprávnímu dohledu. Od uvedení kanalizace do provozu nesmí být prováděn odtok odpadních vod do dešťové kanalizace nebo přímo do Teplicky přepadem z jímky. Tyto přepady musí být zaslepeny.

Dle ustanovení § 118 zákona č. 254/2001 Sb. za porušení povinností v nakládání s odpadními vodami může být uložena pokuta do výše 50.000,- Kč.

Po konci roku, kdy se mikulášská nadílka a vánoční koledování setkalo se zájmem občanů, o akce pořádané v letošním roce zájem nebyl. Besedy s bylinkářem dne

1.2.2017 se zúčastnilo 9 osob, na přednášku autoškoly, kterou jsme měli zájem adresovat všem řidičům, kteří nemají školení v zaměstnání, přišlo 12 osob. Na informaci o kontrolách kotlů a kotlíkových dotací přišli jen dvě osoby. Považuji to za velký nezájem ze strany občanů. Doufám, že akce v následujícím období budou mít větší ohlas a účast. Pokud občané nejsou dostatečně o akcích informováni, plakáty jsou vždy vyvěšeny v obchodě, pohostinství a vývěsce OÚ. Jejich konání oznamuje pravidelně též obecní rozhlas.

Na konci podzimu byly nově vymalovány obě čekárny na autobus. Čekárnu u zámku již někdo pomaloval a udělal si terč z oken čekárny, kdy je postupně sněhovou koulí rozbíjel. Okna proto nebyla zasklena hned, ale budou zasklena až nyní, kdy již není sníh. Doufáme, že jejich rozbíjení již ustalo a čekárny se podaří udržet čisté.

Nabízíme občanům možnost hazardu poplatky za komunální odpad a psy na účet obecního úřadu č. 1801707369/0800. Aby mohly být

platby správně přiřazeny, nezapomeňte uvést jako variabilní symbol číslo popisné, za které jsou poplatky hrazeny, a do zprávy pro příjemce napište vaše příjmení. Poplatky na rok 2017 zůstávají ve stejné výši jako v předchozím roce, tj. za komunální odpad 300 Kč/osoba a za psa 100 Kč/pes. Splatné jsou do 30. 6. 2017.

Plánované akce:

2. dubna operetní koncert „Když dva se rádi mají“ v 18.00 hod na sále KSZ

8. – 9. dubna velikonoční výstava v KSZ

10. června-Tradiční posezení u vody

10. června-Dětský den

Společenská kronika

Narodili se: Nelly Šipulová

Matyáš Krejčí

Vítáme je do svazku obce

Opustili nás: Jarmila Vránová

Jaroslav Sládek

Upřímnou soustrast pozůstalým

Jubilanti: Markéta Sitová - 90 let
Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti

Velikonoční průvodce

Letošní velikonoční svátky připadly na polovinu dubna. Je tedy ještě čas projít jednotlivé sváteční dny a připomenout, proč jsou Velikonoce nejdůležitějším církevním svátkem. Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista.

Svatý týden

Poslední dny postní doby a samotné Velikonoce nesou název

Svatý týden. Ten začíná Květnou nedělí a končí nedělí velikonoční (neděle vzkříšení, Hod Boží velikonoční). Oslava Svatého týdne je zahájena slavnostním vstupem o Květné neděli, v němž se symbolicky naznačuje, že „následujeme Pána na cestě jeho utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě“.

Květná neděle (připomínka Kristova slavného vjezdu do Jeruzaléma)

Šestá neděle postní má v římském misále název: «KVĚTNÁ NEDĚLE O UTRPENÍ PÁNĚ». Tímto názvem je naznačen hlavní motiv začátku Svatého týdne, daný dvěma částmi, které dohromady tvoří jedno velikonoční tajemství: vítězství, a oslava Páně (symbol

palmových ratolestí) i utrpení a smrt (četba pašijí). Obě témata jsou nerozlučně propojena v tom, co tento den charakterizuje: v památce Kristova slavného vjezdu do Jeruzaléma a v eucharistické slavnosti. Vyjadřuje se zde to, co je základem křesťanského života: Pán nikdy není jen trpící nebo jen oslavený. Je trpící, ukřižovaný, ale zároveň ten, který vstal z mrtvých.

Velikonoční triduum

Vrcholem a středem křesťanské liturgie je „slavnost tří velikonočních dnů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně“. Toto třídenní začíná večerní eucharistií na Zelený čtvrtek a končí modlitbou večerních chval o velikonoční neděli. Svátek Velikonoc je tedy tvořen Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou, Velikonoční nocí a Nedělí zmrtvýchvstání.

Zelený čtvrtek

Zeleným čtvrtkem začíná tzv. velikonoční triduum (třídenní). Na Zelený čtvrtek se připomínají dvě hlavní události: 1. Ježíšova večeře na rozloučenou, při níž myje apoštolům nohy, ustanovuje tajemství eucharistie a zároveň je zrazen od Jidáše 2. Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zjetí...

Velký pátek (den, kdy zemřel Ježíš Kristus)

Velikonoční Velký pátek je součástí Svatého týdne a velikonočního tridua. Na Velký pátek se připomíná smrt Ježíše Krista na kříži. Je to výhradní den v roce, kdy středem církevní liturgie a jejím vrcholným momentem není eucharistie, ale kříž.

Bílá sobota a Velikonoční noc (vigilie)

Bílá sobota je druhým dnem tak

zvaného velikonočního - tridua (třídenní). Je to den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Den ticha. Křesťané prodlévají u hrobu Pána, rozjímají nad jeho utrpením a smrtí a po celý den nekonají žádné liturgické obřady. Po západu slunce (tj. v sobotu večer) začíná velikonoční bdění (vigilie), a tím začíná slavnost Kristova vzkříšení. Název Bílá sobota pravděpodobně pochází od bílých křesťanských rouch křtěnců, kteří přijali křest právě o Velikonoční noci (vigilii).

Neděle zmrtvýchvstání, „Hod Boží velikonoční“

Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (sobota byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Jako křesťané věříme, že svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo a definitivně lidem otevřel cestu k Bohu, k plnosti života s Bohem. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému „lámání chleba“ („mši svaté“) a tento den nazvali „dnem Páně“. Každá neděle v roce je tedy „oslavou Velikonoc“ - zvláštním zpřítomněním Kristova vykupitelského činu. Jedině z něho můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

Velikonoční oktáv a doba velikonoční

Oslava Velikonoc trvá dalších padesát dní („velikonoční doba“) a vrcholí slavností Seslání Ducha svatého (Letnice). Latinský název Pentecostes znamená „padesátý den velikonoční slavnosti“. První týden po Velikonocích se nazývá „velikonoční oktáv“. Čtyřicátý den po Velikonocích (čtvrtek v šestém velikonočním týdnu) se slaví svátek „Nanebevstoupení Páně“.

Druhá neděle velikonoční - „bílá neděle“

Neděle Božího milosrdenství

Na první neděli po Velikonocích se slaví Svátek Božího milosrdenství. Neděli Božího milosrdenství stanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské – 30. dubna 2000. Právě sestra Faustyna se stala šířitelkou poselství o Milosrdenství určeném celému světu. „V tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“ Přípravou na svátek může být nověna, která spočívá v modlitbě korunky k Božímu milosrdenství (začíná na Velký pátek, trvá devět dní). „V té nověně,“ slíbil Ježíš, „udělím duším veškeré milosti.“ Jako první slavila svátek Milosrdenství sv. Faustyna. 23. ledna 1995 papež Jan Pavel II. na prosbu polských biskupů souhlasil, aby ve všech polských diecézích byla po názvu 2. neděle velikonoční doplněna slova „Božího milosrdenství“. Dnes je 2. neděle velikonoční, díky dekretu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti ze dne 5. května 2000, slavěna na celém světě jako neděle Božího milosrdenství.

„Utrpením Pán přešel ze smrti do života a otevřel cestu nám, kteří věříme v jeho vzkříšení, abychom ze smrti do života přešli i my. Není nic velkého, že Ježíš zemřel, tomu věří i pohané, židé a bezbožníci; tomu věří všichni. Skutečně velkou věcí je věřit, že vstal z mrtvých. Vírou křesťanů je Kristovo zmrtvýchvstání.“ (Sv. Augustin)

Jednotlivými dny Velikonoc zpracovanými podle knížky F. Hobizala: Svatá země s Franiškem Hobižalem vás provedl Jiří Němec

Velký pátek: Den, kdy zemřel Ježíš Kristus

Velký pátek je dnem, kdy si křesťané připomínají ukřižování Ježíše Krista. Pro věřící je nejtišším dnem v roce, měl by být dnem pozastavení a rozjímání podobně, jako to člověk dělá v den úmrtí svých nejdražších. Měl by být vytrhnutím z běžného chodu života, práce i obyčejů. I lidové přívlastky Bolestný či Tichý pátek vyjadřují smutek, pokání a půst věřících pro památku Ježíše Krista.

Kristovo ukřižování připomíná i začátek bohoslužby, který je nastaven na stejnou hodinu, kdy měl vydechnout naposledy. Bohoslužba o Velkém pátku tak začíná vždy úderem třetí hodiny odpolední.

Je to výhradní den v roce, kdy středem církevní liturgie a jejím vrcholným momentem není eucharistie (přijímání), ale kříž. Podává se však svaté přijímání (z hostií, jež byly proměněny na Zelený čtvrtek). Těžištěm bohoslužby slova jsou pašije podle evangelistů Jana, které poukazují na Ježíše - beránka a ztotožňují jeho oběť na kříži s velikonoční obětí na odpuštění hříchů a vítězstvím nad smrtí.

V minulosti se hrávaly i divadelní pašijové hry. Většina z nich realisticky přibližovala události posledních dnů Kristova života a jeho Zmrtvýchvstání, výjimkou ale nebyly ani hry, které jejich au-

tor doplnil o šprýmy.

Výzdoba katolických kostelů je v tento den chudá – chybí květiny i svíce na oltáři. Současně jde o vůbec nejtišší den z celého roku, písně se totiž zpívají bez doprovodu varhan, slyšet není ani zvony, které se poté, co o Zeleném čtvrtku utichly, znovu rozeznívají teprve následující den.

Lidové tradice

K Velkému pátku se váže řada lidových tradic. Jedna z nich velela vstát brzy ráno a rychle běžet k potoku, kde se dotyčný musel stihnout umýt ještě před rozbřeskem. Tento rituál měl být zárukou pevného zdraví po celý rok.

Volno si tento den mohly udělat pradelny. Lidé věřili, že prádlo prané o Velkém pátku by se nenamáčelo do vody, ale do Kristovy krve. Ten, kdo si právě v tento den potřeboval něco půjčit, si nemohl vybrat nejnevhodnější dobu. Tradovalo se totiž, že věci zapůjčené o Velkém pátku by se mohly vrátit očarované. Kromě toho se nesmělo hýbat se zemí, proto se nepracovalo ani na poli či v sadu. Někteří věřili, že země vydává své poklady nebo že vycházejí na souš vodníci a z hory i Blaničtí rytíři.

Z internetových podkladů zpracoval Jiří Němec

Pozvánka a výzva v jednom

Obecní úřad Žerotín by Vás rád touto cestou pozval na již tradiční zájmovou výstavu, tentokrát na téma „Velikonoce a jarní příroda“. Výstava se bude konat 8.-9. 4. 2017 v malém sále KSZ, po oba dny v době 13 -17 hod.

K vidění bude výroba a zdobení kraslic, práce klientů Vincentina Šternberka, ukázka pletení pomlázek a další. Žádáme tímto spoluobčany, kteří mají možnost zapůjčit k této tematice: velikonoční pohledy, výšivky, krasli-

ce, klapáče, řehtačky apod., popřípadě další exponáty, aby je přinesli nejpozději v pátek 7. 4. na obecní úřad.

STARÉ ŽEROTÍNSKÉ ZVYKY A OBYČEJE II.

/zvyky a obyčeje při sklizni plodin/

Ing. František Hejnar

Olomouc 2010

Červnové, svatojánské noci: Nejkrásnější čas v roce, kdy rozjařená příroda ani nechodí spát. Je plná života a opojné vůně jak v záři slunka, tak v teplém šeru nádherných nocí!

Za večerů v posledních dnech června, kdy se objevují modravá světélka světlušek, dozrává luční tráva. Pro hospodáře to bývalo příjemné vzrušení, počátek sklizňové radosti, ale také starosti. Dosud od podzimu jen sel, sázel, hnojl, okopával, plel, strachoval se i riskoval. Teď nastává období odplaty, kdy se navrácí užitek z vykonané práce. Vždyť od pradávna platilo: „Člověče přičiň se a Pán Bůh ti požehná!“
I na luka bylo třeba jít v pravý čas.

Proto koncem června za soumraku nebo již za ranního úsvitu bylo u chalup a gruntů slyšet jednotvárný klepot kladívek. „Kosa mosela být ostrá jak břitva!“ „Deť na svatyho Jána /24. 6./ je deň do rána, jaro odsvání hrana a lito se otvírá brána!“

„A žňa to bodó, než bes řekl švec!“

Senoseč

Ještě před rozedněním se ze vsi „trósele“ sekáči, kteří se pod libošským křížkem ztráceli v zamlžené nížině na lukách v Pustém, Novém a v Pasuňku. Na ramenou se jim blýskaly kosy, v rukách drželi kabelu s jídlem a pitím, na opasku měli dřevěný, později plechový krbec s brouskem.

Je chladno a velká rosa. Tráva je vzpřímená, křehká a napružená. Po hvězdné noci se bude pěkně kosit!

Sekáči, najatí hospodářem, se rozestavili při okraji louky. Předák se s pomocí boží rozmáchl kosou... Tráva zachrastila a pokorně se pokládá. Nový rozmach – nová přehršle... A pak už to jde ráz na ráz. Tvoří se pokos. Nastupuje druhý sekáč, třetí... Jsou široce rozkročení. Je na ně pěkný pohled, jak jim jde práce od ruky – „jako na drátkách“. Kosy se míhají a blýskají, svalnatá těla sekáčů se v pase otáčí, paže se rozmachují v pravidelném rytmu práce. Když kosa sekla do hustého trsu nebo „krtičenca“, musí se „přeštróchnot bróskem“. Sekáč se zastaví a opře

kosu o zem. Za chvilku se ozve koncert brousku.

Krok za krokem postupuje řada sekáčů, pokosy se množí a slunce stoupá vzhůru. Ptáci a drobná „žóžel“ nestačí vyzpívat a vybručet svou radost ze života. Krásný bude den! I slunce pije rosu, tráva se přihřívá, vláční a zavadá. Unavení sekáči usedají do příjemného chládku...

Kopkování a svážení

Na louku přichází ženské, přinášejí sekáčům jídlo a pití. Začíná „robská práce“. Rozhazují se hráběmi pokosy. A ženské při práci nemlčí. Za chvíli je všude plno štěbetání, chechtání, někdy se ozývá i zpěv. V červnu je každý rád na světě. K večeru přichází hospodář a zkouší, „jak je to sochy“. Dáme to do kopek!“-velí. Aráno po sejítí rosy se zase objevují ženské. Rozhazují a „roztřísají“ kopky, potom seno zase obrací, aby schlo. Odpoledne, „dež jož je tráva sochá jak pepř“, shrabují seno do dlouhých posádů. Od křížka už sjíždějí z kopečka první žebříňáky. Seno je nakládáno na vozy. Koně pofrkávají, ohánějí se ocasey, stříhají ušima a „cukají“ kůží, „abe odehnale hovada a drobný moške“. Na fůře přibývá sena... „Dost!“ Káže hospodář. „Na furo jak stodola“ zdvíná podavač dlouhý pás „póz“. Po „zapózování“ je fůra očesaná hráběmi a opouští louku...

Takto se žerotínské louky sklízely až do 20. století. Potom přišly na řadu žací stroje – „žačke“, „obracovače“ a „hrabačke“... Z luk se postupně vytrácel lidský hlahol, zpěv a smích... A postupně mizely i žerotínské louky. Po druhé světové válce jich zůstalo pramálo...

Žňovy předpovědi

V době žní všichni chtěli pěkné počasí. Jeho předpovídání však nebylo jednoduché. Nebyly „rádija“ ani „televizore“, „drožice“ či „hydrometeorologicky ustave“. Proto se lidé při předpovědích opírali o vlastní zkušenosti a lidové předpovědi počasí. Lidová moudrost určovala i vhodnou dobu pro konání prací.

„Dež dňa obévá, horka přebévá“.
„Kdo v dyščo seče, za socha sklózi!“
„Na strnisko klásek, zadrhne skřevánkovi hlásek“.
„Slonko peče, dyšč poteče“.
„Co červenec neopeče, to jož srpno neoteče“.
„Ženci na pole, včele z pole“.
„Červenec, srpen, záři moka, potom ale bode móka“.
„Jaké červenec, takové leden“.

„Na svatyho Vita /15. 6./ je pul zrnka žeta“.
„Prši-le na Panno Marie Navštiveni /2. 7./ šterecet dni dyščom konce neni“.
„Na svatyho Prokopa /4. 7./, zhni je mandel e kopa“.
„Zaplače-le Markéta /13. 7./, bode bode dyšča doseta“.
„Svatá Markéta /13. 7./, vede žence do žeta“.
„Svatá Markéta /13. 7./, vhodila srp do žeta“.
„O svatym Kamilo /18. 7./ má slonko névěci selo“.
„Na proroka Daniela /21. 7./ naleje e do mandela“.
„Na Maři Magdaléno rádo poprchává /22. 7./, protože svého Pána oplakává“.
„Než oteče Magdaléna /27. 7./, hled na huro dostat sena“.
„Svaté Jakob seče /25. 7./, svatá Anna peče /26. 7./“.
„Svatá Anna /26. 7./, do stodole brána“.

„Svatá Anna /26. 7./, chladno zrána“.

„Dež na svatú Anno vehazojó krtice hleno, bode tohá zema“.

„Tře dni před Jakobem /25. 7. / jasny, orodi se žeto krásny“.

„Po svatym Ignáci /31. 7. /lito se obraci“.

„Srpen k země hledi a rád vodo cedi“.

„Je-le v srpno chladno, bévá v sklepě prázdno“.

„Hodně hřebku v srpno, málo chleba v zémě“.

„Srpen a unor – tepla a země umor“.

„Dež v srpno fóká severák, bode dlóho pěkně pak“.

„Dež je v srpno hodně rose, mají z teho radost vose“.

„E dež ze strnisek zafoči, horko nás pořád moči“.

„Co srpen nedovařel, záři nedosmaži“.

„Veselo bode řinčet kosa, je-le v srpno velká rosa“.

„Svaté Kajetán /7. 8. /je tade, odveze mandelu řade“.

„Na svatyho Vavřena /10. 8. / povětří krásny, bode podleti sochy a jasny“.

„Svaté Vavřenek /10. 8. /-první podzemek“.

„Na svatyho Vavřenca /10. 8. / nakop jablek do hrnca!“

„Ke svatymo Rocho /16. 8. /bévá hodně hracho“.

„Světice Holence /18. 8. / pletó ženci věnce“.

„Bartoloměj svatý /24. 8. / odpoledne krátí“.

„Od svatyho Bartoloměje /24. 8. / slonko jož tak nehřeje“.

„Na svatyho Bartoloměje /28. 8. / sedlák žeto seje“.

„Bartolomějsky větře /24. 8. /ovse lámó“.

„Svaté Augustin /28. 8. / odělá z tepla stin“.

Předstrájení vozu

Základem při senoseči a žňových pracech jak na gruntech, tak i v chalupách býval žebříňák. Proto se začátkem června „přestrájele voze“ do žebří – na každém gruntu obyčejně „tře deskový ráfový voze“, na chalupě stačil pouze jeden. „Koňské žebříňák“ býval šest metrů dlouhý, na kravské potahy byl o metr kratší.

S odstrájením vozů si sám hospodář neporadil. Začínalo se s odstrájením deskového vozu. Boční desky – „bočnice“ a spodní široká deska – „spodnica“ se nanosily někde do „kulně“, přidal se k nim i vysoký „přední násad“ a zadní klanice, aby vše zůstalo pěkně pohromadě.

Potom se na předeek vozu nasadil „malé násad a zastrčel svořeň“. Celý vůz se potom prodloužil posunutím zadní části vozu na rozvoře, zajistil „zdiřo a řebikem“. „Žebřene“ bývaly přes rok pověšené na zdi v „kulně“ nebo na „homně“. „vrchní hole žebřen se dělávaly z vetrženýho smrko“, aby měly vpředu pořádný „zobane“-zahnuté kusy kořene. Ty držely spodní vrstvu snopů, aby nevyjížděly a část fůry pak nesjížděla na potah. Potom se žebří vozu vpředu i vzadu podpíralo „klaničkama – ločněma, špičákama“. Ty se dole navlékaly na „bokše“ kol a zajišťovaly zákolníkem – „camprlikem“. Na gruntech se na spodní hole žebřin – vpředu i vzadu, nasazovaly „bryle“, aby se ve spodní části nerozjížděly. Horní hole byly vpředu i vzadu sepnuty řetízky. Tepve potom se na spodek vozu pokládala dlouhá „spodnica“. Někdy se na „šprošlo žebřu“ zavěšovala i plachta – „voznica“. Při přestrájení vozů do žebří se provádělo i jejich mazání. Při mazání těžkých vozů se používal zdvihák, s jehož pomocí se kolo nadzvedlo, povytáhlo a náprava se pořádně „namastila šmírem“.

Fr. Hejnar - žně

Důkladně se promazaly i „bokše“ kol a „podjiždka“ za předními koly. Vyměňovaly se i poškozené části žebřin – „zlomeny šprošle“, přední, prostřední nebo zadní „mečeke“ – ploché šprušle, ale i opotřebované kování žebřin nebo vozu. Často se proto muselo zajít i ke kováři. Teprve potom byl žebříňák připraven na odvoz „obřisel“, ke svážení úrody, ale často i na „pót“ nebo „vélet“.

Čekávalo se třicet šest dní
Červenec je měsícem „slonka“. „Zlatá kola plná přehršlemi rozdává svy teplo – kola bije“.

Začínají žňové dřiny, žňová vedra a dny lidského potu...

Kolikrát jenom hospodáři obešli své žitné lány a prohlíželi klasy! Kolikrát se pokoušeli zlomit zrnka! „kde jož to bode?“

Správně odhadnout začátek žní nebyvalo jednoduché. Byla to starost... Vždy ale platilo, že obilí má devět dní metat, devět dní kvést, devět dní „mličnět“ a devět dní zrát... Devítka bývala i v době žní magickým číslem.

Pak přišla svatá Markéta /13. 7./ a vyvedla žence do žita. „Konečně je to zralé! Kose só nakoty, bróske v krbcích a obřisla na žebřenáko!“

Žerotín již tradičně patří k obcím, ve kterých se vybere více než ve srovnatelných obcích jinde. Letos se vybralo 15 063,-Kč. V loňském roce byl výsledek sbírky takřka totožný. Například ve Štěpánově bylo vybráno úctyhodných

61 139,-Kč. Když však tuto sumu přepočítáme na počet obyvatel, kterých má Štěpánov 3 445 a Žerotín „jen“ 461, potom výsledek sbírky na hlavu vychází ve prospěch žerotínských 33,14 Kč ku 17,8 Kč štěpánovských.

To je takřka dvakrát tolik. Ano, můžeme být právem pyšní a hrdí. Naši spoluobčané mají soucit a srdce a to je skutečnost překvapivě milá.

Děkujeme.

Jiří Němec

Strom

Máme u nás v obci stromy? Co je to za hloupou otázku, řekne si hned každý. Samozřejmě že máme. Pravda, k lesu nemáme jen pár kroků a tak nejvíce kmenů je ovocných. Hrušně, jabloně, meruňky, třešně, švestky a jiné, přinášející nám pravidelně tu více, jindy méně štědrou úrodu.

Jaké další stromy zde máme? Vysoké tůje před zámekem, které plní roli milosrdné záclony kryjící chátrající objekt. Potom tůje před Sládkovým, který se každoročně mění na strom vánoční, dále stromy kolem kaple sv. Marty a stromy lemující sportoviště za našim „kulturákem“.

Důstojný stín poskytují náhrobkům i stromy vysazené kol hřbitova. Abych nezapomněl, taky zde máme mohutný platan u Korábu za zámekem, ke kterému se ale jen tak snadno každý nedostane.

Máme u nás nějaký památný strom? Nemáme. Tedy přesněji máme, ale oficiálně jsme jej tak ještě nepojmenovali a nevěnovali mu náležitou pozornost. Který to je?

Na výjezdu z Žerotína na Újezd je místo zvané odpradávná Branka. Kdysi v tom místě stávaly dva topoly kanadské. Už od středověku. Ano, pan inženýr Hejnar tvrdí, že tam stály už dříve než čtyři sta let nazpět. Jeden byl poražen, do druhého uhořel na konci šedesátých let minulého století blesk. Z torza kmene, který

po zásahu blesku zůstal, vyrostla nová, méně okázalá koruna, ale pořád je to on, ten letitý topol, který jistě pamatuje mnohé.

Možná je mezi námi i pár starousedlíků, pamětníků, kteří si pamatují nějaká vyprávění, nějaké historky spojené s tímto stromem. Rádi bychom informace a vzpomínky na tenhle topol znali. Určitě by nám budoucnost

neodpustila, kdybychom na tohoto letitého pamětníka zapomněli. Bylo by fajn znát o jeho historii co nejvíce. Proto vás prosíme o poskytnutí vašich znalostí. Obrátte se s nimi na mne, redaktora zpravodaje, nebo na pana Jiřího Vránu, místostarostu obce.

Jiří Němec

foto J. Němec

Turnaj ve stolním tenise

Oddíl stolního tenisu Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín uspořádal v sobotu 4. února 2017 turnaj ve stolním tenise Memoriál Jana Jaška.

Soutěž byla zahájena po osmé hodině úvodním proslovem starosty Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín pana Vladimíra Bajera. Minutou ticha byla vzpomenua památka pana Jana Jaška.

Soutěžilo se v kategoriích muži a ženy.

V kategorii muži soutěžila družstva: Brno Slatina, Brno VÚT, Šternberk, Buk, Štarnov, Palonín, Zábřeh a Žerotín.

Vítězem turnaje v kategorii muži

se stalo družstvo Brno Slatina. Na druhém místě se umístilo družstvo ze Zábřehu. Třetí příčku obsadil Buk. Na dalších místech se umístila následující družstva (dle pořadí): Brno VÚT, Žerotín, Šternberk, Štarnov a Palonín.

V kategorii ženy soutěžila družstva: Žerotín, Praha, Vsetín-Zlín, Brno a Mokrý.

Vítězem turnaje v kategorii ženy se stalo družstvo Vsetín-Zlín. Stříbro získal domácí Žerotín a bronz získalo Brno. Bramborovou medaili získalo družstvo Mokrý a na posledním místě se umístila Praha. Vítězům gratulujeme, ostatním družstvům děkujeme za účast.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem sponzorům turnaje a také všem, kdo se podíleli na přípravě a organizaci soutěže. Velké poděkování patří hlavnímu organizátorovi akce panu Igoru Coufalovi a také obci Žerotín za pronájem sálu a dlouhodobou úspěšnou spolupráci. Zvláštní poděkování patří panu Stanislavu Krejčímu za dlouholetou fotodokumentaci našich akcí.

Již se těšíme na další turnaj v příštím roce.

Za Tělocvičnou jednotu Sokol Žerotín

Tomáš Hrubý

foto: Stanislav Krejčí, st.

Obecní úřad pořádá:

Umělecká agentura Aleny Bastlové uvádí

2. dubna 2017 na sále KSZ

Když dva se rádi mají ...

Komponovaný pořad vás provede světem operety.

Poslechnete si nejznámější operetní melodie a nahlédnete do života reálných postav, které si dřív nebo později uvědomí, že ve dvou se to lépe táhne.

Účinkují přední sólisté Národního divadla moravskoslezského v Ostravě

Eva Zbrožková a Petr Svetlík

Slovem provází Alena Bastlová

Klavírní doprovod Jozef Katrák

Těšíme se na vaši návštěvu

Když dva se rádi mají...

*Komponovaný pořad
Když dva se rádi mají...*

Vás provede světem operety

Poslechněte si nejznámější operetní melodie a nahlédněte do života reálných postav, které si dřív nebo později uvědomí, že ve dvou se to lépe táhne

*účinkují přední sólisté Národního divadla moravskoslezského v Ostravě
Eva Zbrožková a Peter Svetlík*

slovem provází :

Alena Bastlová

klavírní doprovod :

Jozef Katrák

*kontakt : Alena Bastlová, umělecká agentura, Kasárenská 3, 746 01 Opava
tel : 777 12 96 95, email : alena.bastlova.umel.agentura@seznam.cz*

Svoz odpadu 2017 - Žerotín

Komunální odpad:	9. ledna	24. července
	6. února	21. srpna
	6. března	18. září
	3. dubna	16. října
	28. dubna (náhrada za 1.5.)	13. listopadu
	29. května	11. prosince
	26. června	

Plasty:	17. ledna	4. července
	14. února	1. srpna
	14. března	29. srpna
	11. dubna	26. září
	9. května	24. října
	6. června	21. listopadu
		19. prosince

Papír: po 14 dnech, vždy v liché týdny, obvykle ve středu

Sklo: dle potřeby, na zavolání

Nebezpečné odpady: 11. března 7. října